

Misna slavlja i župni oglasi

Ponedj. 16. siječnja	17.30 Po nakani (al)
Utorak, 17. siječnja	17.30 + Ante Cindrić
Srijeda, 18. siječnja	17.30 Po nakani (al)
Četvrt, 19. siječnja	17.30 Po nakani (al)
Petak, 20. siječnja	17.30 + Željko Žilić; Mladen Bokulić; Marija i Ivan Sudarić.
Subota, 21. siječnja Sv. Janja	12 VOJNOVAC: Proslava Sv. Antuna Opata 17.30 + Marija (30. dan) i Josip Crnković; Tomislav Ivčević; Marica i ob. Kostelić; Ana i ob. Vukelić.
22. siječnja 3. NKG	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: Po nakani (al) 16 SKRADNIK: Po nakani (al)

1. **BLAGOSLOV OBITELJI** – završio je nakon trojednog pohoda obiteljima od Vojnovca do Mihaljevića. Hvala svima koji ste s radošću i pobožnošću dočekali svećenika te s vjerom primili blagoslov za sebe i svoj dom. Podrobnije izvješće izreći ću na susretu ŽPV. Obitelji koje tijekom blagoslova nisu bile u svom domu, neka se naknadno jave. Hvala svima na radosnom susretu, molitvi, poticajnim riječima, ponekim prijedlozima i kritikama te daru.

2. **PRVU SJEDNICU ŽPV** za Župu Oštarije održati ćemo u subotu, 28. siječnja u 18 sati u župnom domu – plovaniji u Oštarija. Uz ostale potrebite odluke, porazgovarat ćemo i o službi mežnara za našu župu i Svetište za koju imamo tri kandidata.

3. **PRVU SJEDNICU ŽPV** za Župu Cerovnik održat ćemo u subotu, 4. veljače u 19 sati na Cerovniku. Promišljat ćemo o daljnjem svekolikom pastoralnom djelovanju Župe.

4. **TEČAJ ZA BRAK** održava se polovicom ožujka u Pastoralnom centru u Župi Ogulin.

5. **DAR ZA CRKVENE POTREBE** - godišnji prilog za obnovu crkvenih objekata.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
15. siječnja 2017. • 2. NKG • God. VIII. • br. 3 (333)

„Evo Jaganjca Božjega...“

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu: U ono vrijeme: Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: »Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta! To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene! Ja ga nisam poznao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu.« I posvjedoči Ivan: »Promatrao sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu. Njega ja nisam poznao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi:

’Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.’ I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji.« *Riječ Gospodnja (Iv 1,29-34)*

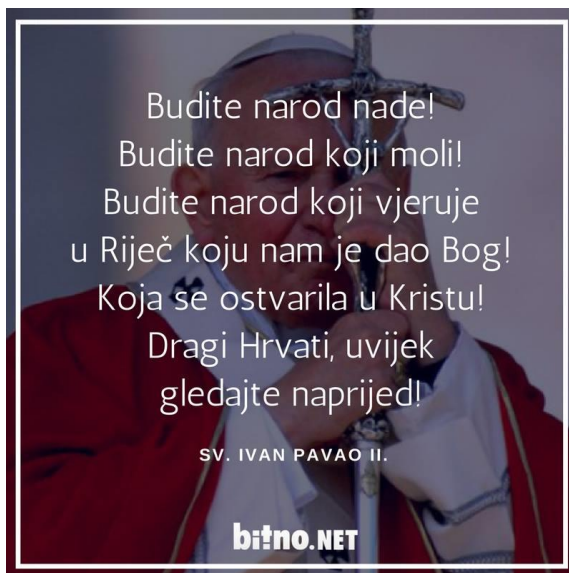
„... koji odnosi grijeh svijeta!“

Ljudi se danas rado pozivaju na vlastito ‘iskustvo’. Ne žele jednostavno pasivno primiti ili preuzeti određene vrjednote ili religiozno iskustvo, kao gotovo knjiško, teoretsko učenje ili znanje. Ono što vrijedi jest *subjektivna uvjerljivost*. Nešto može postati važno za mene tek kroz susret i svakidašnje iskustvo. Mnogi će mladi otvoreno priznati da im je kršćanstvo kakvo susreću po crkvama nekako *odvojeno od života*. Tu se misli prvenstveno na dosadu koja se javlja na svetim misama. Ta dosada dolazi iz toga što ljudi stvarno misle da na misi ne dobivaju ništa što bi mogli upotrijebiti. Ili nisu svjesni toga što dobivaju. Da bismo nadišli ‘deficit’ tradicionalnog kršćanskoga življenja vjere, pred nama je zadatak *pounutrašnjenja* kršćanske poruke. Naši suvremenici vole reći: *Daj da iskusim, i povjerovat ću!* Ivan Krstitelj u današnjem evanđelju kaže: “Ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji”.

Jedan od razloga za manjak iskustvene dimenzije vjere leži u iskrivljenom shvaćanju odnosa između *znanja, vjere i iskustva*. Naime, često se zna reći: ‘Ne znam, ali vjerujem’. Vjerovati znači ne znati nešto baš točno. Ako takvo poimanje vjere primijenimo sada na vjerske istine, tada bi to izgledalo po prilici ovako: znam da Isus spašava i oslobađa, ozdravlja i oprašta krivnju. Svake nedjelje slušamo evanđeoske izvještaje o tome da su bolesni u susretu s njim opet progledali, čuli, progovorili ili prohodali; da su opterećeni našli olakšanje u Isusovoj blizini, a isključeni opet zajedništvo... Sve to znamo, ali to znanje nije postalo naše čvrsto osvjedočenje, duboko osobno iskustvo. *Znanje o otkupljenju* nije se spustilo iz glave u srce, nije ušlo u naše tijelo i krv. Mnogi među nama ne osjećaju Isusovu iscjeljujuću nazočnost, trpe velike bolove, osjećaju se potišteni, opterećeni, pognuti, nipošto oslobođeni i uspravljeni. Mi znamo da smo otkupljeni, ali slabo vjerujemo,

„Budite narod nade! Budite narod koji moli! Budite narod koji vjeruje u Riječ koju nam je dao Bog! Koja se je ostvarila u Kristu! Dragi stanovnici Hrvatske, radostan sam što mogu pozdraviti cijelu ovu voljenu zemlju i sve njezine stanovnike. Mir vama. Dragi Hrvati, u vama sam susreo vjernike snažne u kušnjama!

Dragi Hrvati, uvijek gledajte NAPRIJED!“

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije; e-mail: www.pop.ante.com

jer nismo to iskustveno doživjeli. Kada čovjek iskustveno doživi da, primjerice, čitanje i slušanje Isusove povijesti unosi tračak nade u njegov život, da se osjeća bolje i snažnije kada u molitvi podijeli s Bogom vlastite brige i jadikovke, strahove i bojazni, tek tada iskustveno zna da slavljenje službe Božje u zajednici vjernika obnavlja snage za predstojeće dane, pa i onda kada se vanjske okolnosti nisu promijenile. Ukratko, čovjek tada osjeća na svojoj koži trag obećanoga otkupljenja i oslobođenja... Sve to treba egzistencijalno iskusiti, osjetiti, doživjeti, iskušati. Svako euharistijsko slavlje prigoda je da se znanje o otkupljenju osobno iskuša i doživi u zajednici vjernika. Tada svjedočanstvo Ivana Krstitelja u današnjemu evanđelju - **'Evo Jaganjca Božjega koji donosi grijeha svijeta!'** – postaje i naše osobno iskustvo.

Fra Anđelko Domazet

PITAJTE SVEĆENIKA

Smiju li laici blagoslivljati vodu, sol i ulje?

Iznimno, po ovlaštenju (blagoslovu) biskupa, određene se laike može u slučaju potrebe angažirati za neke, točno određene (liturgijske) blagoslove. Koji su to blagoslovi pročitajte u tekstu don Damira Stojića.

Smijemo li mi laici blagoslivljati vodu, sol i ulje? Smijemo li miješati sol i vodu? Još bih Vas molio molitve koje mi laici možemo koristiti kod blagoslivljanja vode i kod ulja i soli ako smijemo to raditi. Unaprijed Vam se zahvaljujem na odgovoru i neka Vas Bog blagoslovi i poživi. Ivica

Poštovani! Katolička tradicija ne poznaje "laičko" blagoslivljanje vode, ulja i soli. Zaređeni službenici Crkve, osobito svećenici, redovito blagoslivljaju određene predmete u okviru svoje službe, po obredima odobrenih liturgijskih knjiga. Suobličeni Kristu posebnim sakramentom, oni su dionici Kristove službe posvećivanja na način na koji to nisu vjernici laici. Iznimno, po ovlaštenju (blagoslovu) biskupa, određene se laike može u slučaju potrebe angažirati za neke, točno određene (liturgijske) blagoslove (u koje ne spadaju ovi koje si naveo).

U takvim slučajevima radi se po mogućnosti o laicima koji su postavljeni u određene liturgijske službe (akoliti, lektori), a trebaju se služiti posebnom formom, koja je predviđena u obredniku blagoslova. Već pripravljene blagoslovljene laici mogu pobožno koristiti. Prema tome, načelno mogu i pomiješati blagoslovljenu vodu i sol. Međutim, to se već čini u obredu blagoslova vode na Bogojavljenje, pa ako se koristi ta voda, nema potrebe za dodavanjem blagoslovljene soli.

Dakako da vjernici mogu također jedan drugome zaželjeti "Bog te blagoslovio!", staviti svojoj djeci križić na čelo, pomoliti se za prijatelja u potrebi koji to zatraži i slično, no u tim slučajevima ne radi se o liturgijskim blagoslovima, odnosno o vršenju javnog bogoslužja Crkve. Kod nas su redovito i obilno svećenici na raspolaganju za blagoslov ulja, soli i vode. Btb, don Damir

Izvor: SPAS – studentski pastoral

U drugom i najnovijem crkvenom dokumentu posvećenom socijalnom nauku, **Kompendiju socijalnog nauka Crkve** (objavljen u listopadu 2004. godine, uskoro izlazi i u hrvatskom prijevodu), snažno se naglašava upravo interdisciplinarna dimenzija socijalnog nauka. U tom kontekstu Katedra socijalnog nauka Crkve na KBF-u u Zagrebu može pružiti različite mogućnosti suradnje sa drugim Sastavnicama Zagrebačkog sveučilišta. Upravo je preko Katedre socijalnog nauka Crkve bilo moguće na KBF-u organizirati poslijediplomski specijalistički studij pod nazivom «Management neprofitnih organizacija i socijalno zagovaranje» (2004. godine). Katedra socijalnog nauka Crkve kao i njezini nastavnici i suradnici otvoreni su za različite oblike interdisciplinarnе suradnje. Uz obvezatne predmete poput Socijalni nauk Crkve; Teološka socijalna etika; Ljudska prava i socijalni nauk Crkve; Kršćani i civilno društvo; Kršćanski caritas i socijalno zagovaranje održavaju se i seminari.

Na KBF-u kolegij iz moralne teologije i socijalnog nauka Crkve predaje **prof. dr. sc. Stjepan Baloban**, zaređen za svećenika 1980. godine. Poslijediplomski studij iz moralne teologije započimje na KBF-u u Zagrebu (1981./82.) i nastavlja u Rimu (1982. – 1988.). Na Institutu za moralnu teologiju Lateranskog sveučilišta: Academia Alfonsiana (Pontificia Universitas Lateranensis-Academia Alfonsiana-Institutum Superius Theologiae Moralis) gdje postiže magisterij (1985.) i doktorat iz moralne teologije (1988.). Pri Katedri moralne teologije na KBF-u Sveučilišta u Zagrebu izabran je za asistenta 23. listopada 1991. godine. Nakon što se na KBF-u habilitirao (1994.) izabran je za naslovnog docenta (1994.), docenta (1997.), izvanrednog profesora (2000.) i redovitog profesora (2004.). Na Institutima KBF-a predaje socijalni nauk Crkve: Institutu za teološku kulturu laika od 1990./1991., Katehetskom institutu od 1998./99. i na Institutu za kršćansku duhovnost od 2002./03. Predavao je moralnu teologiju na Filozofsko-Teološkom Institutu D.I. u Zagrebu (1989.-1994.) gdje je imenovan docentom (1992.) i na Teologiji u Đakovu (1990./91.) Između ostaloga član je "Komisije HBK 'Justitia et pax' (1996.-2003.), Komisije Nacionalnog katehetskog ureda HBK za izdavanje teološko-katehetske literature" (od 1999.). Prvi je pročelnik "Centra za promicanje socijalnog nauka Crkve HBK" (1997.-2004.), a od 2002.-2005. "Katedralni propovjednik" u zagrebačkoj katedrali. Član je "Etičkog povjerenstva" Klinike za infektivne bolesti "Dr. Fran Mihaljević" (od 1994.). Od veljače 2004. član je «Savjeta za populacijsku politiku vlade Republike Hrvatske» te «Upravnog odbora» Studija Management neprofitnih organizacija i socijalno zagovaranje» (od 2004.).

Nakon što je 31. ožujka 2000. na KBF-u u Zagrebu ustanovljena Katedra socijalnog nauka Crkve, 29. travnja 2000. imenovan je v. d. pročelnikom Katedre socijalnog nauka Crkve, a 08. srpnja 2004. imenovan je za prvog pročelnika Katedre socijalnog nauka Crkve. Dobio je Nagradu «Europski krug» za izvanredne zasluge na afirmaciji europskih vrijednosti u Hrvatskoj i domovine u svijetu na području afirmacije demokratskih vrijednosti (2003.) Voditelj je znanstveno istraživačkog projekta na KBF-u Teološko fundiranje solidarnosti u hrvatskom društvu (0203007), te Projekta Praćenje siromaštva u Hrvatskoj koji su u rujnu 2002. godine pokrenuli Centar za promicanje socijalnog nauka Crkve i Hrvatski Caritas. Predsjednik je Matičnog odbora za područje humanističkih znanosti- filozofije i teologije (od 2005.). Član je međunarodnog društva "Societas Ethica" te Društva i trenutno član predsjedništva „Vereinigung für katholische Sozialethik in Mitteleuropa“.

